

MHP'nin Cumhurbaşkanı!

Abdullah Uraz

“Erken seçimistemek vatan hainliğidir” diyenler nihayet erken seçimi kavurucu sıcakta yaptılar. Sonuçlar maalesef istediğimiz veya beklediğimiz gibi çıkmadı. Bu seçime kadar bütün seçimlerde sabahlardık. Köylerden, bucaklardan ve hatta ilçelerden, ilçe seçim kuruluna torbalar gelmezdi, gelemezdi. Kesin sonuçlar ancak birkaç gün içinde ortaya çıkardı. Ya şimdi nasıl oldu da bir saat sonra hem de Yüksek Seçim Kurulu'na sonuçlar geldi ve sandıkların kapanmasının bir saat ardından neticeler belli oldu. Ben, bu sonuçları ne anlayabilmiş ve ne de hazmedebilmiş değilim! Partilerin teşkilatlarından da bir ses çıkmıyor. Onu da anlayabilmiş değilim. Genel Merkezlerin suskunluğu anlaşılır gibi değil. Sandık sandık bu sonuçlar incelenmelidir. Daha önceleri binlerce oy kullanılırdı. Nasıl mı? Sol yandaşlı teşkilatlı ekipler çeşitli sandıklarda defalarca oy kullanırdı. Yazılarımla buna savaş açtım. İstanbul AP il başkanı Numan Uzun, her konuşmasında kamu oyuna bunu açıkladı. Ankara'ya gittim. Demirel'e Erbakan'a ve Merhum Türkeş'e bunu anlatarak oy kullananlara parmaklarına pek çok doğu ülkesinde olduğu gibi boya sürülmesini teklif ettim. Merhum Türkeş ve Erbakan, önerime sahip çıktılar ve hükümetin teklifi olarak bu konuyu meclise getirdiler. Peki şimdi nasıl oluyor? Teknolojik bir sistemmiş. Teknik konuya aklım ermez. Bu teknolojinin cambazları bankalardan sizin hesaplarınızı nasıl boşaltıyor? Bu olaylarda aynı muameleye tabi olamaz mı? Neden olmasın, olmamış mıdır sanki? Mutlaka incelenmeli ve araştırılmalıdır. Nitekim bazı CHP teşkilatları sandıklardan çıkan oylarla YSK açıklamaları birbirini tutmadığını iddia etmişlerdir. Mutlaka incelenmeli endişeler giderilmelidir. Seçim neticeleri anlaşılır gibi değil. DP ve CHP bu kadar oyu nasıl kaybetti? Adalet ve Kalkınma Partisi bu kadar oyu nasıl aldı? Yerli ve yabancı sermaye, görsel ve yazılı medyamız seçim sabahına kadar adeta yırtındılar. Bütün cemaatler ve mezhepler sanki el ele vermiş gibi aralarındaki uyuşmazlıkları unutarak ilerisi için AKP'ye destekte sanki anlaştılar. Kömür ve gıda yardımı alanlar, belediyelerden burs alanlar, üç milyonu aşan işsizler ordusu, milyonlarca memur, işçi ve sendikacılar. Tatilini yarım bırakarak sandık başına koşanlar, seçim öncesi Cumhuriyete ve laikliğe sahip çıkmak için Cumhuriyet mitinginde meydanları dolduran milyonlar bağırı çağırıp ağlayan, çiftçiler, köylüler, fındıkçılar, pamukçular, tütüncüler, esnaf ve sanatkarlar, “siftah bile yapmadık” diyen küçükesnaf, kobiler, emekliler. Sanki bunların büyük bir kısmı AKP'ye oy verdi. Öyle mi? Yıllardır servetlerine servet katanlar, “istikrardır” diyen, göbeğini ve poposunu kaşıyıp AKP diyenler hayatlarından memnun. Borsayı istedikleri zaman indirip çıkarırlar, dövizle istedikleri gibi oynayanlar. Şimdi çifttelli oynuyorlar. Bunların hiç birisinin rejimin geleceği ile ilgili düşünceleri yok. Ne yapalım? Sonu hayırlı olsun.

DP'nin artacağı yerde düşen oylarının hesabını kim kime soracak? Hiç şüphesiz ki Ağar'ın günahı çoktur. Takip ettiği politika. Parti kurucuları, AP, DP ve DYP'de yıllarca teşkilatlarında hizmet vermiş dava sahipleri, parlamenterleri, üyelerin pek çoğu unutuldu. Teşkilatlar el değiştirip parti ve dava ile ilgisi olmayan, eş, dost ve Elazıglılar iş başına getirildi. Ön seçim bir defa daha unutuldu, parti karşıtları, parti ile dava ile alakası olmayan, siyaset bilmeyen birçok kimse listelerde yer aldı. Bitmiş tükenmiş ANP ile hem de bu Mumcu ile birleşme pazarlığına oturulması ve DYP adını silip DP adını alması ayrı bir gaftır. DP adını kime anlatabilirsin? 60 yaşına kadar pek çok kimse DP'nin eser ve hizmetlerinden habersizdir. Firma adı ürün adı değiştirilir mi? Ağar bile bilemez çünkü o yıllarda 3-5 yaşında bir çocuktuktu.

Ağar Genel İdare Kurulu azalarından büyük bir kısmını kırdı, küstürdü. Listelere bile koymadı. Genel İdare Kurulu parti ile ilgisi olmayanlarla doldurulmadı mı? Ne oldu Aydın Menderes? Herhalde Demirel'i de üzdü kırdı. Nitekim Tayyip, Ağar'ın nişan törenine gitti. Demirel hiçbirine katılmadı. Neden? Demirel neden seçim boyunca bir laf etmedi? Bayar, ilerlemiş yaşında meydan meydan dolaşırken, Demirel Güniz sokakta niçin oturdu?

Varsa sandık oyunları bir tarafa, ama esas sebeplerin büyük bir kısmını yukarıda ifade ettim. Partiden ayrılan, partiden uzaklaştırılanlar listelere, kurullara girdi. Siyasi kahraman olmak isteyenler bile partiden ayrıldıkları halde "atıldım" diye caka atar hale geldi.

Olan DYP'ye oldu. Davaya oldu. Olan tarihi DP adına oldu. Olan memlekete olmuştur.

Bu seçimin sonuçları belli olunca Erdoğan parti balkonundan zaferini ilan ederken "herkesi kucaklayacağı, uzlaşacağız" dedi. Neden? Çünkü kazandığı milletvekili sayısı Cumhurbaşkanı seçmeye yetmiyordu. Ertesi gün Baykal'ı aradı, geleceğini ve uzlaşacağını söyledi. Sonra? MHP, Cumhurbaşkanlığı seçimleri için meclise gireceklerini ilan etti. MHP ne olduda meydanlarda söylediklerini, uzattığı idam ipini unutarak AKP'ye bu tavizi verdi? Ne karşılığı? İleride bunuda görürüz! Erdoğan hemen uzlaşma lafını, Baykal'a yapacağı ziyareti unuttu. Seçim öncesi meydanlarda haykırıları unuttu. Adayını ilan etti. Yarın Anayasa değişikliğinde de MHP anlaşılana gene uzlaşacak.bugün türban işi ile milleti uyutuyorlar. köşke çıkacak olan önce malum zihniyettir. Tehlike budur,

türban sonra gelir.

Şimdi ne olacak? Köşkte yıllardır imzalanmayan kararnameler imzalanacak, böylesi yüzlerce kararname çıkacak ve kadrolaşma tam manası ile gerçekleşecek. Sonra? İstedığı kanunlar çıkacak ve köşkten hiçbirisi dönmeyecek. Haaa hiç mi dönmeyecek? Uydurma bahane ile bazen bu da dönebilir. Buna eskiler “kayıkçı kavgası” derlerdi. Böyle böyle hedeflerine ulaşırlar. Nasıl bugün “hayır değıştik, dün dündür, bugün bugündür” diyorlarsa yarında aynı şekilde “dün dündü, bugünde bugündür” diyecektir. Onların yeminleri, sözleri vardı. Laikliği değıştirmek isteyen onlar değil miydi? Pek çok düşüncelerini gerçekleştireceklerdir. MHP sayesinde kaleyi işgal ettiler. Baksanıza ondan aldıkları cesaretle değerli meslektaşımız gazeteci-yazar Bekir Coşkun’u Gül’ün Cumhurbaşkanlığı’nı tasvip etmediği “benim Cumhurbaşkanım” demediği için ülkeyi terke ve Türk vatandaşlığından çıkmaya davet etti. Acele etti. Nasıl olsa Emin Çölaşan gibi yazarın işine son verenler, onu da hallederlerdi. Ama silah tepti, Bekir Coşkun yerini böylece bir süre olsun sağlamlaştırdı.

Bekir Coşkun’a söylenen söz aslında sadece ona değildir. Tüm gazete patronlarına, yazarlara, iş alemine, sivil toplum örgütlerine bir tehdittir. “Ayağınızı denk atın, yoksa işinizi bozarım. Bir dediğınızı bile dikkate almam” demek istiyordur. Benim anlayışım, tefsirim böyledir.

Söz Bekir Coşkun’a gelmişken, 22 Temmuz seçim günü seçim yasaklarını dikkate alarak “Bir doğa yazısı” başlığı ile şahane bir makale yayınlamıştı. Belki görmeyen, okumayan olmuştur. Aynen aşağıya alıyorum.

Bir doğa yazısı...

SEÇİM yasakları nedeniyle bugün geleneksel doğa-çevre yazılarımı sürdürülebilirim:

Dağda özgürce yaşayan bir inek, bir beygir, bir eşek, dağılıp insanların ne yaptıklarını öğrenmeye ve beş yıl sonra buluşmaya karar verdiler. Her biri başka yöne yola çıktılar.

Beş yıl sonra buluşma yerine önce inek ile beygir geldi.

İkisi de perişan bir halde, zayıflamış, dişleri dökülmüş, kamburları çıkmış, adeta çökmüşlerdi.

Beygir sordu: “Nedir bu halin inek?..”

İnek iç çekerek anlattı:

“Bu insanlar merhametsiz. Beni durmadan birbirlerine sattılar. Alan sütümü sağdı. Bir inek daha varmış, onu yanıma koyup çifte koştular, aç bıraktılar. Canımı zor kurtardım be kardeş...”

Sonra beygir anlattı:

“Benim de ağızıma bir demir parçası geçirdiler, ağızımı açamadım. Üzerime bindiler. O indi öbürü bindi, o indi öbürü bindi... Binmedikleri zamanlar zincire vurdular... Belim çöküp de onları taşıyamaz bir hale geldiğimde arkama kocaman bir araba bağladılar, bu sefer birçoğunu birden taşımaya başladım. Ben onları taşıdıkça kırbaçladılar. Canımı zor kurtardım yav inek kardeş...”

Ve uzaktan eşek gözüktü.

Eşek; ıslık çala çala, taşlara tekme ata ata geldi. Mutluydu.

Şişmanlamıştı, tüyleri parlıyordu, gözlerinin içi gülüyordu, üzerinde lacivert takımlar vardı.

İnek ile beygir, “Nedir bu halin, neler oldu” diye merakla sordular, eşek anlattı:

“Bir memlekete vardım, birisi bağırdıkça insanlar onu alkışlıyordu. Ben de yüksekçe bir yere çıkıp bağırdım. Benim bağırmamı bilirsiniz, duyan benim yanıma koştu, duyan koştu. Onlar geldikçe ben daha çok bağırdım...”

“Sonra?..”

“Sonra beni başkan seçtiler...”

“Yani sen başkan mı oldun?...”

“Evet... Bir şey yapmama gerek kalmıyordu, ben bağırdıkça onlar ‘Memleket seninle gurur duyuyor’ diye alkışladılar. Yiyecek birçok şey vardı. Ben ise yedim ve bağırdım, yedim ve bağırdım.”

“Pekiii... Senin eşek olduğunu anlamadılar mı?...”

Eşek yanıtladı: “Anladılar anlamasına da iş işten geçmişti...”